

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 . 50 .
Negyedévre . . . 75 .
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.) Hetilap

Szerkesztő:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
Kéziratok vissza nem adó-
nak.
Mégjelen

Ismét egy Kokán.

*) Szilveszter napján szenzációs le-
tartóztatás képezte szóbeszéd tárgyát a
budavári pénzügyminiszteriumban: Skro-
banek Károly segédhivatali főigazgató, a
Ferenc József-rend lovagja, több ezer fo-
rint elsikkasztása után önként jelentkezett
a vizsgáló bírónál, a hol aztán őszinte
beismerése alapján a nagyságos főigazgató
urat lecsukatták.

Körülbelül ennyi volna a rezüméje a
fővárosi sajtó hasábjaira menő köztemé-
nyeinek, mely így, ilyen rövidített alak-
jában is eléggé hálás téma arra nézve,
hogy magával az esettel kissé behatóbban
foglalkozzunk.

Mindenesetre nagyon meg fogja köny-
nyíteni a vizsgálatot, hogy a sikkasztó
bűró-séf rendes jegyzéket csinált az el-
sikkasztott összegekről és nem játszott
végig azt a komédiát, a mit 1888-ban
egyik kollegája, Kokán, a ki szintén iroda-
igazgató volt, végigcselékedett, hogy t. i.
az elsikkasztott pénzt állítólag elveszítette.
A vége a dolognak azonban mindkét eset-
ben egy, akár csak a halmak, a melynek
mindegy, hogy akár savanyu, akár édes
szószban is találják föl, mert így is, úgy
is megeszik. Skrobanek is oda fog kerülni, a
hová Kokán: a börtönbe.

Ezek az irodaigazgató uraságok, a
kik olyan nagy potentátok jlefelé, az alá-
juk rendelt személyzettel szemben, a mi-
lyen szemforgató, csuszó-mászó férgek fe-

lebbvalóik előtt, legtöbbszörre az irnoki
gárdából menesztetnek előre, még pedig
abból a félművelt fajból, mely nagyvási
hóbortjában mindenre kész, csak hogy volt
pajtásai fölé kerülhessen. Többszörre be-
sugások, árulkodások révén szerzi meg
felebbvalói bizalmát és midőn feljutott az
ugorka-fára: pöffeszkedő, gögős, de a mel-
lett teljesen ostoba, már mint az efféle
individuumok lenni szoktak.

Dacára azonban annak, hogy fizeté-
sük néha ötszöröse is annak az összeg-
nek, melylyel az előtt nyomorogtak, igé-
nyeik szerfölött megnövekedtek. Adják az
urat, s mivel ez fizetésükből nem igen
futja, hát gyakorlatba veszik a Magyar-
országban régóta meghonosodott baksis-
rendszert, mely igen pompásan beválik oly
kezekben, a melyek ügyesen tudnak vele
bánni.

Tudvalevőleg ezek a hatalmas urak
fogadják föl a Sanyaró Vendeleket, a kik
fölött ők teljhatalommal rendelkeznek. Te-
gyük föl, hogy a betöltendő állás napi 1
frt 50 kr. javadalmazással jár, a hivatali
basa csak oly feltétel mellett alkalmazza
ezt a földhöz ragadt, kiéhezett emberi
lényt, ha megérdemelt napi keresményé-
nek egy részéről az ő javára lemond. Így
aztán hónap végével a szegény diurnista
45 frtról állítja ugyan ki nyugtáját, a me-
lyet kollektive a főnök ur fel is vesz a
pénztárból, azonban Vendel barátunk csak
30 frtokat kap kezéhez, a többi a főnök
ur zsebében marad. Ha szólni mer, úgy

menesztetik; hisz csak jobban bírnak a
főnöknek, mint egy rágalmaszó éhes diur-
nistának.

Ez még a legszelidebb faja a mel-
lékjövedelem szerzésnek. Tudunk sok-sok
eltusolt esetet, midőn a főnök ur stro-
mannokkal kiállította a nyugtát költött
nevekre, a pénzt rendesen felvette, persze
a maga céljaira, holott az állás éveken
keresztül nem volt betöltve.

Nem megvetendő az a haszon sem, a
mit az efféle gentleman-ek a világitó és
irodai szerekben „szerzesnek.” Tegyük föl,
hogy minden ilyen másoló-gépnek, minden
fehér rabszolgának havonként két csomag
gyertya van előirányozva; a főnök ur azon-
ban szálankint adja, meg kényszeríti alá-
rendeltjeit, hogy takarékoskodjanak nem
ugyan a hivatalnak, de neki, a ki másszámmra
szokta a megspórolt gyertyákat visszalife-
ráltni a fűszereseknek, ily módon is jelen-
tékeny mellékjövedelmet harácsolva össze
magának.

Miként I. Kokán, azonképpen a mostani
II. Kokán is, mind végig cselekedték a mel-
lékjövedelem szerzésnek ezt a „megenge-
dett” módjait, de ez nem volt nekik elég,
hanem a meg nem engedett módot is gya-
korlatba vették és hosszányultak a hivatalos
pénzekhez. Ez szegte nyakukat. Ha aztán
hosszávesszük, hogy az efféle Kokánok a
leggyűlöltebb egyének a hivatalokban, mert
többszörre durva, kiállhatatlan természetűek:
nem kívánunk sokat, midőn annak a né-
zetünknek adunk kifejezést, hogy nagyon

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Kipodka ur medvét lö.

Valahonnan Liptóból, a Kriván aljáról
került a székely földre Kipodka Flórián ur,
mint valószínű m. kir. finánc komiszárius.

Telivér tót származását egész alakja,
minden szava azonnal elárulta. Lenszöke fe-
jének mellel feléről hatalmas orr nyult előre,
melynek meggumósodott bibircsókos végét a
vörös és kék szín összeolvadása a legszeré-
nyebb virágra emlékeztető ibolyaszínre fes-
tette s ha hősünk — hisz kardot viselt oda-
lán — kedvenc italától, a szilva és több
másféle pálinkától nekihevült: úgy piroslott,
mint mikor a havasok ormán az esthajnal
bibora megtörik. Orra alatt a gyér bajusz
szálai merész ivben hajlottak előre, rácsos
boltozatot képezve duszadt ajkai fölött,
minek folytán a fókához lehetett volna leg-
találhatóbban hasonlítani; de miután ilyen exo-
tikus állat tudvalevőleg sem az Olt sem a
Feketeügy vízében nem terem — mi meg
irtószunk mindentől, a mi nem honi — inkább
a vidrával hasonlítottuk össze.

Idomtalanu vastag potroha vékony láb-

szárakon — de annál hatalmasabb talpakon
nyugodott s úgy nézett ki — söld uniformi-
sáról jut eszembe e hasonlat — mint egy
nyiri stráfos görögdiénye, melybe két sodrófa
van szurva. Ezen nem épen Adonisi küldő-
hős járult kiállhatatlan modora. Mindentűt
előtérbe toltta magát. Mindenhez értett —
fiatal korában kérem patikus-inas is volt —
és jobban értett, mint bárki más! Mindent
gáncsolt s a mi fő — hivatala fontosságának
tudatában mindenkivel szerette volna érez-
tetni hatalmát. Így aztán nem csuda, hogy
senki sem kedvelte s csakis a „kés keset
mos” elvénel fogva — ez t. i. a kis üst és
dohánytermelésére vonatkosik — túrték meg
a társaságban, azas hívták meg „muszájból”
a vadászatra. Mert előre kell bocsátanom,
hogy Kipodka Flórián ur szenvedélyes va-
dász volt.

Vadász-élményeinek gazdag tárhása
kifogyhatatlannak látszott s habár soha sem
járt gimnásiumba, latinul perfekt beszélt.
Nagy mondásaiban annyira ment és oly
sokszor ismételte hihetetlen kalándjait, hogy
— mint már ez a megrögzött hasadóknak
szokása — végtére szentül hitte, hogy csak
ugyan megtörténtek vele.

Különösen nagyra volt medvevadász-
tainak fényes sikereivel! Ugy puffogatta —

pohár kösöt — a medvéket, mint a sze-
rénytelenebb vasárnapi puskások szekták
laikus körben a nyulakat. És hogy Flórián
ur még oroszánt nem lőtt, annak a rossz
külügyi politika az oka: nincs ugyanis gyar-
matunk Afrikában . . .

Mi ugyan szívesen vettük volna, ha
kinevesik akár pénzügyigazgatónak, de a
legelőtebb Afrikába.

Kipodka ur csavahihibőségének gyenge
alapja mellett is feltűnő volt, hogy új ottho-
nában egyetlen medvevadászatot sem vett
részt és nem igyekezett babérjait csaporítani,
habár fűjézni s nyulászni mindig akadt
ideje . . . Mihelyt medvevadásatról volt
szó, azonnal akadt valami mulasztóhatalan
hivatalos teendője, mindig talált valami el-
fogadható okot elmaradásának igazolására;
sőt a rossz nyelvek azt is beszélik s a
Keese kirurgus csak mellet állítja, hogy
egyszer két nap nyomta az ágyat — beteg-
ség ürügye alatt — csak hogy otthon ma-
radhasson.

Hanem azért sorát senki sem kerülheti
el s miként még a sódar is elcsúszhat — Ki-
podka ur is összekerült a medvével.

As István-napi bucsura és kellett.
A Nagy Mohos környéken birtokra vet-
tük az eredményt s miután kopókkal akar-

kivánatos volna, már csak hasonló viselkedések és sikkasztások megakadályozása szempontjából, ha az efféle iroda-basákat a kvalifikáltabb emberek sorából toboroznák.

Mert az tagadhatatlan és bebizonyult dolog, hogy az iskolázatlan, műveletlen ember többnyire Kokánná változik át, ha eléri azt a polcot, a melynek révén hatalomhoz jut, a melylyel azután rendesen vissza szokott élni.

Különböen ne csodálkozzunk ilyes dolgok felett, midőn éppen a jelenleg uralkodó rendszer az, mely neveli a sikkasztók-gárdáját, eltussolással megmentvén egy-egy bűn útjára tévedt kedvencnek a bőrért a törvény sujtó keze elől. Szigorú ellenőrzés mellett jelentékenyebb sikkasztások alig mehetnének végbe; sőt oly pénzkezelésénél, a hol az egyéni bizalom a legnagyobb ellenőrzés, ott is csak úgy viheto ez teljesen keresztül, ha becsületes, megbízható, kipróbált jellemű egyéneket és mi fő, művelt embereket alkalmaznak, nem kiszolgált káplárokat, a kik talán a gombaság kultuszát a legnagyobb fokra képesek emelni, de a pénz látása könnyen kísértetbe ejti őket, a divatos áramlat elragadja, és sikkaszt, lop en gross, tartván a felkapott mondással, hogy csak a kis tolvajokat fogják meg, a nagyokat futni hagyják.

Hivatali sikkasztások tehát lesznek ezentul is, az kétséget nem szenved, mert míg a protekció emel valakit magasra és nem az érdem, addig nem is lehet várni, hogy ezek az állapotok megszűnjenek. Ezért kell aztán a nagyban elterjedt korrupció miatt folyton az új börtönök emeléséről gondoskodni. Bizony még megérjük, hogy a Bánffy-ára legkimagaslóbb eseménye a későbbi történetíró előtt az lesz, hogy a magyar börtön-ügyet a virágzás legfelső fokára juttatta.

Mert azok a palotaszzerű, ámbár vasrácsos ablaku, épületek és a bennük uralgó rend, hogy a kinek pénze van, ott is ur lehet és jól élhet, sok-sok embert csábítanak a bűnre. Hisz Berecét is ilyen-

féle logika vezette: öt évnél többet úgy sem kapunk; öt év alatt pedig oly nagy összeget úgy sem vagyunk képesek szerezni a legmegfeszítettebb, becsületes munkával sem. Tehát sikkasztunk, majd jó lesz a pénz, ha kiszabadulunk; akkor új életet kezdünk. Hisz pénzünk lesz hozzá. Nem rajtuk mult, hogy nem így történt.

Le a protekcióval, a nepotizmussal és egy csomó másizmussal, melyek a haladás szekerét megakadályozni hivatják, ki kell irtani társadalmunknak ezt a sok rákfenéjét, akkor kivész a Kokánok faja; de addig bizony nem.

Mi ujság?

Millennáris ének.

Ez évben a fűzfapoéták
Felszaporodnak szörnyű mód:
Irunk sok ezer éves ódát,
Legyünk magyar, oláh vagy tót;
Születnek lánglelkű poéták
És zengnek dalt, dicsőt nagyon;
Lantot fognak, csak nem a léhák,
Oh millennáris magyarom!

S zeng Kárpátoktól Adriáig
Az ezer év dicsérete;
Ezer évet lát a világ itt,
Melynek dicső története
Megörökítve egy vonásig
A kiállítás-tárlaton,
S belőle semmi sem hiányzik,
Oh millennáris magyarom!

Az angol ide hozza miss-ét,
A francia is megjelen;
S a táviró majd innen visz szót
Mindannyi hirt, mi érdekel.
Ez évben nem lesz semmi más, mi
Közfigyelmet magára von;
Te fogsz a hőseként megállni,
Oh millennáris magyarom!

Ausztria tőled tanul majd
S elismeri fölényedet,
És kultiválni sohsem óhajt
Maradi osztrák szellemet;
Sok muzsika jön éjszak honából,
De nem kozák, mint egykoron,
S iszik veled testvérpohárból,
Oh millennáris magyarom!

másztunk a gerincre. Kipodkáról csak úgy szakadt az izzadság: kívül a nap, belül a szesz hevítette. Akkorákat fujt, mint egy jól befűtött lokomotív s a mint nagy ügyelbajjal a meredek végére ért, nem bírta tovább — leült.

A rendező okulva az első hajtás balsikerén, mindjárt ott is hagyta a hajtás szélén, hol biztos volt, hogy nem őz, de még a hagyományos gyalogpósta sem jár, hanem azért lelkére kötötte, hogy jól vigyázzon s nehogy az első eset ismétlődjék, mert hiába! az ördög nem alszik . . . s ha őz nem is, jöhet más valami . . .

Még fel sem voltak a többi puskások állítva, midőn a Kipodka ur állása felől egy lövés és egyidejűleg egy kétségbeesett kiáltás hallatszott. Legközelebbi szomszédja ijedten indul arra felé; de alig tesz egy pár lépést, látja, hogy a komiszárius puszka és kalap nélkül, dult arccal, eszévesztesen rohan hozzá s ahogy oda ér, csak annyit tud ki-nyögni: a medve! a medve! s azzal ájultan esik össze. Természetesen erre összeszaladt az egész társaság.

Élesztgettük szép szóval az ájult Kipodkát; de nem volt foganatja; halványan, mint egy fehér lilium és mozdulatlanul, mint egy csutak hevert a gyepen a hős.

És jön a talján, meg s a svéd
Finn és török, a dán a német;
S mind hangoztatja dicsőséged
S véled örök szent frigyre lép.
Az új világ is ide hozza
Népét minden utvonalon
S ünneped egész földnek gondja,
Oh millennáris magyarom!

De legnagyobb örömed léssen
Hogy Bánffy báró megbukik.
Jó omen az új ezredévben.
Jósolja bár meg a kuvik!
S a dőrt nem mennek nyakadra:
A kormány fél tőled nagyon
S a végrehajtót nyugdíjazza,
Oh millennáris magyarom!

H y n t h o.

— (Királyi kitüntetések.) Lisecky József nyugalmazott posta- és táviró altisztet a király ő felsége a koronás ezüst érdemkereszttel tüntette ki. Lingauer József pénzügyi titkárnak pedig a pénzügyi tanácsosi címet és jelleget adományozta.

— (Elbocsájtás.) Karpinec Cirill, pécsi 19 ik honvédegyalozredbeli tartalékos főhadnagy, Kammerer Ferenc tartalékos hadnagy és dr. Balázs Gyula tartalékos segédorvos a honvédség kötelékéből, a tiszt rangfokozat megtartása nélkül, elbocsájtattak.

— (Vizkereszt.) Hétfőn lesz a katolikus egyház adventi időszakát berekesztő ünnep: a Vizkereszt. E nap jelenti a tulajdonképeni nagy farsang kezdetét, a mely az idén teljes hat hétig fog tartani, a hetedik elejére esvén a farsangi három napok, a mi után következik a — nagybőjt. Hétfőn az összes katolikus templomokban ünnepies istentiszteletek tartatnak s a délelőtti szentmisék alatt lesz a szentelt víz megáldása, honnan ez ünnep a „vizkereszt“ nevet nyerte.

— (Kecskemétiak Pécsen.) Kecskemét új színházat épített a milleniumra. A színház épülete már készen is van s most a belső berendezés és világítás létesítése következik. Ezt a nagyobb vidéki városok színházainak példájára akarják fogantatni a kecskemétiak, s e célból megtekintik az új pécsi nemzeti színházat a mely, úgy látszik, a hire után legjobban megnyerte a tetszésüket. Holnap (vasárnap) Kecskemét város képviselőtársasága ifj. Bagi László főjegyző, Kerekes Ferenc főmérnök és Dr. Kovács Pál jogakadémiai igazgató Pécsre

tunk vadászni, már kora hajnalban indulunk, hogy a reggeli hűvös időt — míg a harmat fel nem szárad — fölhasználhassuk.

Kipodka ur huncutul elemében volt: az egész uton ő tartotta szóval a társaságot, a kölcsönösség elvénél fogva pedig a társaság pálinkával látta el a beszédes finác komiszáriust; folytonosan beszélt s közbe közbe nagyokat ivott, hol egyiknek, hol a másiknak flaskójából s fordított arányban a pálinka fogyásával, mind élénkebb és fékezhetetlenebb kezdett lenni az elbeszélő fantáziája.

Már két hatalmas medvét lőtt a Tátrában s éppen készületeket tett a harmadikat is terítékre hozni, mikor a legkritikusabb pillanatban a helyszínére érkeztünk és lezállva a szekérről, senki sem hallgatott többé reá; ennek következtében a harmadik medve szerencsésen megmenekült a Kipodka gyilkos golyója elől s hogy a hős Nimródnek a bánata még nagyobb legyen, az első hajtásban egy ősbakkot el is hibásott . . .

A második hajtásnál egy magas gerincet kellett elállani, melynek éjszaki lejtőjét szálas bükk erdő borította; a déli lejtő csepőtésében pedig az erdei málna átjárhatatlan sűrűséget képezett.

Égetően tűzött az augusztusi nap a nyakunkba, míg a meredek erdei uton fel-

Végre valakinek eszébe jutott, hogy pálinkát kellene tölteni a szájába. A hatás be is állott; Kipodka az ismert fluidum izétől kezdett a másvilágról visszatérni. Szemeit fel felnyitotta s egyes artikulálatlan hangokkal jelezte, hogy az élet kezd visszatérni a porhüvelybe; értelem nélküli beszéde kezdett összefüggő lenni s habár a mondat szerkezet még mindig hiányos volt, mégis megértettük, hogy a medvével van elfoglalva; hanem a rendestől eltérőleg, a vadász és medve szerepet cseréltek és minden jel arra mutatott, hogy a passzív fél ezuttal nem a medve, hanem a siralmasan könyörgő Kipodka ur . . .

Végre hosszas biztatás, bátorítás és egy jó adag sziverősítő után annyira magához tért, hogy a körülötte állókat nem nézte medvének és képes volt a történetéről felvilágosítást adni.

— Állásától egy pár lépésnyire sok málnát látott s miután a szomjúság gyötörte, gondolta magában, míg a hajtás megkezdődik, jobbnak hiányában ilyen természetes himbérzsafittal oltja szomját, mi ugyan nem felel meg Nimródi voltának, a mennyiben soha nem hallotta, sem Dietzel művében nem olvasta, hogy egy valódi Nimród himbérzsafittal oltotta volna szomját, de hát mig jobb kerül, az is jó, a mi van; azt gondolta és a gondolatot a tett követte.

érkeznek az új színház megtekintése végett. A villanyvilágítást akarják a mienkhez hasonló módon rendeztetni és a díszleteket pedig egészen a pécsi nemzeti színház pompás díszletei után festetik meg Molnár Árpád festőművészszel.

— **(A Duna jege)** pénteken délben Mohácsnál a felső zátonyig megállt; azon felül jégmentes a folyam. A Dunán való átkelés tehát teljesen szünetel. Így írja ezt mohácsi levelezőnk.

— **(Lobogó a király-utcán.)** A király-utcán a Hamerli és Alt és Böhm féle üzleteket összekötő hatalmas nemzetiszin lobogón akad meg a járókelők tekintete. A pécsi önkéntes tűzoltóegylet táncmulatságát hirdeti a lobogó, mely folyó hó 12-én (vasárnap) lesz a Vigadó összes termeiben. A tűzoltók eme mulatsága igen sikerültnek ígérkezik.

— **(Új betegsegélyző-egyleti orvos.)** Löwentheil Zsigmond dr.-t a Hirsch féle betegsegélyző pénztár orvosává választotta.

— **(A kath. legény-egylet holnapi estélye.)** A pécsi kath. legényegylet holnap (vasárnap) saját helyiségében, megye-utca 20—22. sz. a. karácsonyi énekés szavalmati estélyt rendez, mely alkalommal közkívánatra másod ízben elő fog adni: 1. „Karácsonykor“ alkalmi költemény Szemlér Ferentől. Szaválja Ernhaft Nándor. 2. „A betlehemi pásztorfiú“ alkalmi költemény Mindszenty Gedeontól. Szaválja Glazer Mihály. 3. Karácsonyi pásztorjáték énekkel és 2 élképpel 3 szakaszban Beregi Sándortól. Személyek: Sámuel, öreg pásztor Ernhaft N. Illés, pásztor Pados V. Tamás, pásztor Motil János. Jubál, bojtár Kovács Ferenc, Neftali Rumpach K., Angyal Tutics Hermin. A két élképben részt vesznek: Anna, Mária anyja: Stallenberg Mariska; Mária: Köpf Annuska; József: Langer Alajos. Angyalok: Winkler Terka, Horváth Lujza, Balog Annuska. Pásztorok. Kezdeté 8 órakor. — Az előadást tánc követi. Belépti díj: Ülőhely 40 kr, állóhely 20 kr.

— **(Négy ünnepnap egymás után.)** A görög keleti vallás híveinek a holnapi (vasárnapi) nappal egész sor ünnepnapjuk kezdődik meg. A görög-keletiek, kik tudvalevőleg az ó naptár szerint számolnak, holnap még csak december 24-dikét írják s e nap, mint vasárnap és mint a nagy karácsony előtti nap ünnep rájuk nézve. Hétfőn

Egy sűrű málnabokor elé kuporodott, felhuzott puskáját ölében keresztül fektette s megfélekedezve mindenről, az evés édes mámorába merült.

Szedte és mohón falta a nedvdus gyümölcsöt. A málna izlett s ő előbbre és előbbre kuszva mind beljebb és beljebb ette magát a sűrű bozótba.

A mint így guggolva egy sűrű lombu ágat félretol maga elől, a támadt résen keresztül nem kis ijedségre látja hogy a tulsó bokor árnyékában, előtte két lépésnyire, egy rettenetes fekete állat, egy óriási medve fekszik és villogó szemekkel bámul rá...

— Hogy, hogy nem, azt sem ő — természetesen más éppen nem — tudja, elég az hozzá, kapta a puskát, oda lőtt a feketesség irányába s hogy a menekülés könnyebb legyen, a puskát is ott hagyva, a tőle telhető leggyorsabb tempóban igyekezett menekülni. Ennyit tudtunk meg tőle. Most már csak az volt a kérdés: mi van a medvével?

Kipodka ur már biztonságban érezvén magát, kezdett kekk lenni; midőn ugyanis valaki kétségbevitte medvéjének valódi medve voltát, egész aprehenzióval állította, hogy ő medvére lőtt és mint rendesen, agyon is lőtte,

(ó naptár szerint dec. 25-én) lesz a görög keletiek nagy karácsonya; kedden az egyiptomi futás ünnepnapja; szerdán pedig István vértanu ünnepe. Így tehát éppen négy ünnepnapjuk lesz egymás után görög keleti vallásu polgártársaink, a mi — azt hisszük — elég is a jóból.

— **(Erőszakos alkusz.)** A mohácsi alkuszok nagy része feljelentette Kaufmann Simon mohácsi alkuszt a heti piacon tanusított erőszakos és rendellenes magaviseleteért. Mint levelezőnk írja: Trixler Károly főbíró, kihez ez az ügy került, Kaufmann, miután a vádat beigazoltnak találta, tíz forinttal megbírságotla.

— **(Szegény ember kára.)** Pap József, szabolcsi parasztember bejött a mai hetipiacra, hogy ott valamit eladjon. A helyett azonban, hogy pénzt vitt volna haza a zsebében, még azt is elvesztette, a mi nála volt. A szegény ember ugyanis összes pénzét, kilenc forintot elvesztett a piacon. A ki esetleg megtalálja, vigye be a rendőrséghez, hogy a szegény ember kára megtérüljön.

— **(Találtatott egy — zálogcédula.)** A karácsonyi éjféli mise alatt egy ájtatos hívő egy — zálogcédulát talált a templomban. Megbetegedvén azonban, nem jelenthette be ezt a rendőrségnél egész máig. Ma végre bejelentette s így a rendőrség is köztudomásra hozza, hogy találtatott egy — zálogcédula.

— **(Halálozás.)** Hinár Hermanné szül. Gaszt Anna f. hó 3-án 62 éves korában meghalt. Temetése holnap (vasárnap) délután 3 órakor lesz a szálló-utca 18. szám alatti gyászházból a budai külvárosi temetőbe. — Grünhut Jenő, a pécsi reáliskola III. oszt. növendéke, hosszú betegség után meghalt Bükksődön 13 éves korában. Temetése holnap délelőtt lesz a kacsótai izr. temetőben. Az elhunyt nagyreményű fiu egyike volt a reáliskola legjobb tanulóinak, több ízben nyert jutalmat és szorgalom tekintetében mintakép volt társai előtt. A bánatos szülők fájdalmát enyhítse az elhunyt tanárainak, pályatársainak részvéte.

— **(Hitközségi élet.)** A mohácsi izr. hitközség — mint levelezőnk írja — f. hó 6-án (hétfőn) tartja közgyűlését. Minthogy a három év előtt megválasztott választmánynak mandátuma ezidén lejár, a közgyűlés fogja az új választmányt ismét három évre megválasztani. Mint a hitközségi tagok nagy többségének hangulatából kivehető, elnökké

— „nem is lehet másképp, mert különben őt tépte volna szét a megsebzett fenevad.“

A logikai következtetés egészen helyes lett volna, ha t. i. a főtétel helyes; de a valószínűség ellene szolt ennek. Ezen a tájon a medve nem szokott tartózkodni, igen közel van a faluhoz és a meddő csorda is alig ezer lépésnyire lefelé alább a völgyben.

Inkább attól lehet tartani, hogy a szerencsétlen Kipodka valami málnaszedő cigány asszonyt hozott terítékre, vagy a mi még valószínűbb, az egész medve-hisória csak fölizgatott fántáziájának szüleménye, víziója volt.

Hogy a vitának véget vessünk, néhány puskás a helyszínré sietett, meggyőződést szerezni a tényállásról és oh csodák csodája! Kipodkának oly gyáván elhagyott kalapja és puskája mellett csakugyan ott feküdt vérben, éppen utolsó rugva, egy esztendő — bivaly borju...

Kipodka ur rögtön haza zónázott s még az nap beadta folyamodását áthelyezésért más állomásra, hol nincsen sem medve, sem bivaly.

Mika Károly

Wolf Zsigmond, alelnökké Tornai Gyula járásbíró, fog megválasztatni.

— **(Újév a vármegyénél.)** A vármegye központi hivatalnokai kara újév napján testületileg tiszteltett Kossits Kamill vármegyei főjegyző előtt, kihez a tisztikar nevében Sinkovich Károly első aljegyző mondott lendületes alkalmi beszédet. Ugy a főispán, mint az alispán a karácsonyi és újévi ünnepeket birtokaikon töltvén, előttük a tisztikar nem tisztelegethetett.

— **(Himen táblájáról.)** A nagy farsang közeledése meglátszik a városháza folyosója alatt kifüggesztett házassulandók kihirdetési tábláján is. Mai napig, a múlt csütörtöktől kezdve, a következő jegyespárok nevei kerültek a drót alá:

Králl Károly, róm. kath., Barcs — Bozsa Karolin, róm. kath., Pécs;

Stubenfoli István, róm. kath., Kaposvár — Held Róza, róm. kath., Pécs;

Kiss József, róm. kath., Petárda — Kirner Teréz, róm. kath., Pécs;

Maskos Dániel, evang. reform., Bellye — Káros Éva, evang. reform., Daróc;

Bakodi Ignác, róm. kath., Bányatelep — Makula Mari, görög keleti, Pécs;

Grink János, evang. reform., Siklós — Kasza Katalin, evang. reform., Siklós;

Balesik Nándor, róm. kath., Pécs — özv. Baumholtzer Károlyné szül. Kerner Margit, róm. kath., Pécs;

Ifj. Krisztián András, róm. kath., Pécs — Kostyán Anna, evang. reform., Pécs;

Csoknyi István, róm. kath., Pécs — Reinhardt Juliaka, róm. kath., Süköd;

Deák István, róm. kath., Pécs — Katis Anna, róm. kath., Pécs;

Göttinger Antal, róm. kath., Pécs — Vaas Maria, róm. kath., Pécs.

— **(Ünnepély a megyei árvaháznál.)** Újév napján kedves kis ünnepéssel lepték meg a megyei árvaház növendékei Keiler István várnagyot, az árvaház buzgó felügyelőjét. Az apáca nénikék vezetése alatt ugyanis a meghívott várnagy előtt az összes növendékek tisztelegtek, s egyikök virágcsokrot adott át neki üdvözlő beszéd kíséretében. A várnagy pár szóban buzdító beszédet intézett az árvákhoz, intvén őket, hogy foglalják gyermeki aszeretükbe és imádságukba Szily László alispánt, ki az árvák ügyét szívén hordosván, e gondoskodó szeretettel pótolja az árváknak az édes atyi szeretet. A meghatón kedves újévi ünnep a növendékek énekével ért véget.

— **(Hercenberger táncestélyei.)** A pécsiek jó Hercenberger bácsija, kitől már több generáció nyerte korreografiai ismereteit, f. hó 20-án rendezi első táncestélyét az esteli tánciskola növendékeivel, kiknek az egyszersmind záró ünnepélyük leend. Tekintve, hogy ebben az évben ugy a jogászbál, mint a kaszinóbál elmarad, a délutáni társaság táncestélye, mely mintegy hivatalosan a két elmaradt bált pótolni, február hó 5-én tartatatik meg; a rendez polgári bál pedig február 13-án, valamennyien a vigadó termeiben.

— **(Vasuti üzletvesztőség Pécsen.)** A pécsi kereskedelmi és iparkamara feliratot intézett a kereskedelemügyi miniszterhez, melyben azt kérte, hogy tekintettel az államvasutak dunántuli üzletvesztőségének Szombathelyen történt elhelyezésére, mely a forgalmi igényeket semmiképpen sem elégíti ki, a miniszter válassza a dunántuli vasutakat két külön részre és Pécsen állítson fel egy új üzletvesztőséget. A kamarának erre a kérvényére, melyet a miniszternél nagyobb küldöttség is támogatott, most érkezett le a miniszter felelete. A válaszban a miniszter maga is elismeri, hogy a dunántuli üzletvesztőség ügyetlenül van elhelyezve, mert olyan vonalakat osztottak be oda, melyek nem oda gravitálnak és onnan csak

rosszul adminisztrálhatók. Ezekre nézve a miniszter Pécsre akar új üzletvezetőséget felállítani, de ennek időpontját egyelőre nem határozhatja meg.

— **(A milleniumi banderium.)**

A milleniumi banderium ügyében az ezred éves kiállítás országos bizottsága megkeresést intézett a vármegyékhez s így Baranyavármegyéhez is, melyben felhívja azt a csatlakozásra és megállapítja, hogy az egyes megyék banderiumait vezető férfiak dolmányja és csákója a megye címerével legyen ellátva, hogy így az egyes külön megyei banderiumok megyénként sorakozhatók és felismerhetők legyenek, hogy az ország melyik vármegyéből valók.

— **(Sárak harca.)** Nagy Sárának hívják az egyiket, Pap Sárának a másikat. A két Sára kint szolgál a szigeti-országot végén két emeletes házban. A két ház közel van a Krajcár-kaszárnyához s a két hajdon így hamarosan választhatott magának imádót a harciak közül. Választott is mindegyik; egyik egy nagy barna legényt, a másik egy kis alacson feketét, olyan füstös bőrt, mint egy cigány. A választással azonban nem voltak megelégedve. Mindegyik a másik választottját szerette volna magának. Ezen aztán ma délelőtt egy kereskedés ajtaja előtt összeveszték, hajbakaptak s oly vitéz és elszánt módon mentek egymás arcának, hogy most egyik sem mozdulhat ki a házból a két Sára közül, hacsak — keresztkötetést nem rak az arcára.

— **(Ujév a kir. ítélőtáblán.)** A kir. ítélőtábla elnökét az újév napján üdvözölték: a kir. tábla bírói kara, segéd- és kezelőszemélyzete; a pécsi kir. törvényszék bírói kara, a pécsi kir. járásbírói személyzete, az ügyvédi és a kir. közjegyzői kamarák megbízottai és sok magános tisztelője.

— **(Igasságügyi statisztika.)** A Pécsre székelt bíróságok ügyforgalma az 1895. évben a következő volt: a pécsi kir. ítélőtáblához beérkezett 4931 polgári (1894-ben 7388) és 4114 büntető ügy (1894-ben 4223), 92 sommás felülvizsgálat és 18 sommás felfolyamodás; a pécsi kir. törvényszékhez beérkezett 19329 polgári (1894-ben 20000), 9968 büntető (1894-ben 9514), 30437 telekkönyvi (1894-ben 28168), 660 sommás felebbezés és 173 sommás felülvizsgálat; a pécsi kir. járási bíróságnál 30902 polgári (1894-ben 27133), 4334 büntető (1894-ben 4093) és 798 fizetési meghagyás iránti kérelem; Pécs szab. kir. városi községi bíróságánál 4058 panaszügy (1894-ben 4709), 31 erdei kihágási panasz (1894-ben 113) és 131 vidéki megkeresés (1894-ben 129); az ügyvédi kamaránál 488 beligazgatási (1894-ben 565) és 520 fegyelmi ügydarab (1894-ben 569).

— **(A pécsi isr. hitközség)** 48 tagból álló bizottsága f. hó 1-én hitközségi elnöknek megválasztotta: Ullmann M. Károlyt, alelnök lett Nemes Vilmos dr. Elöljáróság: Deutsch Ádám, Engel Mihály, Dr. Fürst Győző, Glass Hermann, Hirschfeld Samu, Dr. Krausz Jenő, Reinfeld Imre, Spitzer Ignác, Csepr. Schapringher Gusztáv, Schwabach Zs. G., Trenchiner J. W., Jánosi, Engel Gyula. A hitk. iskolaszék következőkép alakult meg: Alt Jakab, Dr. Goldberger Ignác, Dr. Kaufer Jenő, Lenkei Lajos, Neumann Ignác, Naschitz Adolf, Dr. Porges Miksa, Spitzer Lajos, Dr. Stein Henrik, Taussig Zsigmond, Weiss Jakab, Reich Mór.

— **(A Pécsi dalárda Szilveszter-estéjén)** nem valami tulságos számban vonzotta a közönséget a „Hattyu“ nagy termébe. Lehet, hogy az 1 frt 50 kros belépődíj, lehet, hogy az ósrégi program tartotta vissza a közönséget. Hanem a kik ott voltak és mulatni akartak, azoknak ez teljesen si-

került. Eltekintve hogy a hivatása magaslán álló dalárda a legjobbat nyújtotta, de bizony elvárta volna a közönség, hogy ne csak oly dolgokkal hozakodjanak elő, a melyeket régebb évekből már ugyis ismer mindenki. Ha aztán még azt a malacbandát is tekintetbe vesszük, mely a szüneteket kitöltötte, legkevésbé van okunk csudálkozni, hogy éjjel után már üres volt a terem.

— **(Elfogott ékszerlovaj.)** Em-lítettük jan. 2-iki lapunkban, hogy egy uriházhoz újév napján, régi szokásként, beállított újévet köszönteni egy pár síheder gyerek s közülök az egyik ellopott egy kezűgyébe eső aranyórát és két darab aranygyűrűt. A lopás tettesét ma reggel — tehát alig 48 órával annak elkövetése után — az inspekciós Selényi Antal rendőrbiztos ügyességének sikerült kézrekerítenie Marsó Pál, tizenöt éves suhanc személyében, a kinél a lopott tárgyak meg is találtak s azokat jogos tulajdonosuk ma át is vette a rendőrségtől. A fiatal lovajt átadják a bíróságnak.

— **(Vadászati jog bérbeadása.)** A tá községben a vadászati jog újabb hat évre f. hó 6-án reggel fél 10 órakor a község-házán megtartandó nyilvános árlejtésen bérbe fog adatni. Ugyane nap reggel 8 órakor eszközlik Székéd községben is a vadászati jognak újabb 6 évre bérbeadását. Mindkét községben a bérbeadási árlejtést Olszky Gábor, szalantai körjegyző fogja vezetni.

— **(Jótekonyság — titokban.)** Csak 3-án kaptunk hírt arról a jótekonyságról, mely karácsony ünnepére minden előzetes hirtetés vagy ünnepség nélkül, nyilatkozott meg s kik benne részt vettek, boldog ünnepeket szereztek sok szegény gyermeknek, azok felruházása által. A szegény gyermekek eme felruházásához hozzájárultak: Holly Mihályné 4 meleg kendő és 4 pár harisnya, Weisz N. 1. kendő és 1. pár harisnya, Spiegel N. 1 pár harisnya, Winter Károly 1 nadrág, Nemetz Mihály 1 kabát és 1 nadrág, Breita V. 1 nadrág és Reitzner Gyula 1 kendő adományozásával. És a kit legelőször kellett volna említenünk, mint a ki a szegény gyermekek felruházása körül legtöbbet buzgólkodott és e minden csendben történt jótekonyság ügyét teljesen szíven viselte, Vaszary Gyula rendőrfőkapitány, a ki 45 pár cipő, 12 pár harisnya ajándékozásával járult a szegény gyermekek felruházásához és 1 zsák diót és 1 zsák mogyorót osztott ki közöttük azok nagy örömére.

— **(Sikerült csizmalopás.)** 3-án reggel a petrezselyem-utca egyik házából egy csavargó sietett ki nagy sebbel-loblal, a hóna alatt szorongatva egy pár csizmát. Többször hátra nézett, majd futásnak eredve, nekivágott az Árpád utca felső részének és azon csakhamar eltűnt. Mikorra a megcsizmatlanított háziszolga észrevette a lopást, a csizmatolvaj már tuljárt a szemhatáron, a kit még eddig fel se jelenthetett a rendőrségnél a káros Beky Ádám, nem lévén — több csizmája, a miben az utcára kimehetne.

— **(Háziállatok a faluban.)** Hogy az ezredéves kiállítási falu képe minél tarkább, elevenebb, változatosabb legyen, hogy ne csak a mozdulatlan alakok töltsek be, az állatvilág képviselőiről is kellett gondoskodni. Sajnos eleven állat csak kevés lesz, galambok a ducokban, tyukok, kakasok, csirkék, kacsák az udvaron, — ez az egész eleven állatvilág. De azután galamb lesz annyi mint a Szent-Márk téren, s bizonyára akadnak majd itt is, akik valósággal sportszerűen etetik majd a kiállítás galambjait. Kutya, macska is lesz a házakban, mint a valóságban is mindenhol falun, de persze nem elevenen, mert a legtöbb kutya harap, a macska pedig megszöknék. De azért, ahol a számadó juhász beszámol a rovással, ott lesz mellette a hűséges kutyája, az öreg

nénike pedig, a ki a padkán sütkérezik, hosszuszőrű cirmosát cirogatja. Az istállót, az ólat se lehet üresen hagyni. Ló, féjőstehén, nagyszarvu ökör, hizó stb. lesz bennök. A kitömött állatokat Dr. Lendl Adolf műegyetemi tanár preparálja.

— **(A pécsi daloskör Szilveszter-estéjén)** várakozáson felül sikerült, akár a jelenvolt nagy és válogatott közönséget, akár az előadást tekintjük. A Vigadó nagy terme zsúfolásig megtelt és a táncolni vágyó fiatalabb generáció alig várhatta a program-számok lemorzsolását, a mi bizony jóval éjjel után ért véget. De hogy is ne, mikor némelyik darabot ötször-hatször ujjrattatták meg. A program teljesen kielégítette a közönséget és a valóban precíz előadás meglepte. Különösen tetszett az öt milleniumi pincér előadása, helyi vonatkozású kuplévalemelyekből 12, mondó: tizenkét strófát kellel, elfújniok a szereplőknek. Érdekesnek tartjutt e helyütt egyik sikerült rögtönzésüket reprodukálni:

„Pécs csak Pécs tagadhatatlan,
Épül itt minden gyorsan,
Itt van az új vágóhid,
Régen készen áll az itt;
Most jön az új városház,
Készen lesz a nyáron át.
De addig a hivatalt
Hová helyezik el majd? . . .
Hát kérem addigra

— Le az új vágóhidra . . .

Frenetikus taps jutalmazta e strófát, mely egyre fokozódott a többi számoknál. A két budai külvárosi bosnyák szerenáját valószínűleg más alkalommal meg kell ismételnök, valamint a bohócot a rendőrség előtt és a nagyitcsés dalos egyet vendégszereplését. Jókedv, vidámság volt egyáltalában a teremben, melyet első sorban köszönni lehet a törekvő, fiatal daloskörnek, melynek tagjai szorgalmasan készültek erre az estére. Hogy a közönség nem volt fukar az elismerésben, mutatja ugy az erkölcsi, mint az anyagi siker. Skrobay konyhája kifogástalan volt, csak a borait szidták. Végezetül tánc fejezte be a szép estét, mely Koródi zenéje mellett egész világos virradtig folyt.

— **(Az örök béke apostola a Krajcár-kaszárnyában.)** Azt a vakmerőséget bizonyára Suttner Berta bárónő se merné megtenni, a mit megtett 28-án délután egy ismeretlen apostola az örök békének, hogy bemenjen a — kaszárnyába és ott a bakáknak előadást tartson az örök békéről, következőkép az ő naplopásukról és arra buzdítaná őket, hogy dobják el a pangánót, meg a puskát, vessék le a katonaruhát és álljanak be „civil“eknek, mert úgy sincs többé szükség rájuk, beütvén az egész világon az — örökbéke. Sohse lesz többé háboru, csuhaj, sohse halunk meg! Nos hát ezt a vakmerőséget megcselekedte 28-án egy ismeretlen atyafi, aki bement a Krajcár-kaszárnyába s ott a békéről szavalt Marsfiaknak, addig-addig, míg egyszer kidobták. A kidobás, ugy látszik, annyira elvette a kedvét a békeapostolának, hogy elbujt a világ elől ugy, hogy most a rendőrség sem találja meg sehol.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** 28-án délután azzal a hirrel jöttek be a szőlőből a rendőrséghez, hogy ott egy présházban egy ember fekszik, átlótt fejjel, alétlan. Az ügyeletes rendőrbiztos azonnal sietett ki a helyszínére, nagy meglepetésére azonban ott az illető présház ajtaját bezárva találta, az átlótt fejű ember pedig nem volt sehol, s a kik a helyszínén voltak, azok is csak annyit tudtak mondani, hogy elszállították az illetőt kocsin, de hogy hova, vagy kik voltak azok, arról nem tudtak felvilágosítást adni. A szőlő és présház a Rungecsalád tulajdona lévén, az inspekciós rendőrbiztos most visszasielt a városba s hozzájuk

és ott megtudta, hogy Runge Ferenc volt az, kit a préházban ingre vetkőzve, átlőtt homlokkal találtak meg a űvéi szállították haza. Runge Ferenc akkor már magához tért alétságából és ki volt hallgatható s elmondta, hogy életunalomból és búskomorság miatt akart megválni az élettől s ezért lőtte meg magát. A golyó jobb halántékán hatolt de azért nem volt halálos, s az orvosi segélynek talán sikerül is megtartani az élet számára az öngyilkosjelöltet, a ki középkorú, nőtlen ember s mint magánzó élt eddig is teljesen visszavonulva. Tettének okát hozzátartozói is a buskomorságban keresik, mely különösen az utóbbi időben, igen erőt vett rajta.

— **(Tolvaj vasuti munkások.)** Gubányi Antal vasuti vállalkozó a felsőnyéki vasuti állomásnál rakatta össze a vasutépítés alkalmával használt deszkákat, cemeneteket, eszközöket és zsákokat, melyeket a napokban egy éjjel — mint levelezőnk írja — saját munkásai elloptak. A csendőrség a tetteseket ifj. B. Horváth Ferenc, ifj. B. Horváth Gyula, Galambos Péter, Horváth Lajos, Szabó Gyula, Horváth Vendel és Csordás Ferenc felsőnyéki lakosok vasuti munkások személyében kiderítette. A tolvaj munkásoknál talált tárgyakat elkozták és őket a bíróságnak jelentették fel.

— **(Összeégett gyermek.)** Talán az egész világon szokásban van az ugynevezett „Betlehem-járás.” A mikor a gyermekek közül a nagyobbak felöltöznek, né melyek angyaloknak, mások pásztoroknak, hosszú bundadarabból szakált ragasztanak az állukra és bajusztól az orruk alá. Nincs talán senki, aki nem látott volna már ilyen „Betlehemeseket.” Dombóváron is szokásban van ez. Minden évben karácsonyöjtőtől egész újévig szoktak járni. Ez idén is így volt. Jól is ment minden, egész dec. 29-ig; pénzt is kaptak szép számmal és ezért jó kedvük kerekedett, úgy az angyaloknak, mint a pásztoroknak és elkezdtek egymással pajkoskodni olyan formán, hogy kivették a Betlehemi ábrázoló alkotmányból a gyertyát és egymást ijesztgették, megakarván gyújtani a bundaszakált. A pásztorok elkapkodták a fejüket és vele a szakált is, hogy meg ne gyuladjon, hanem azért mégis sikerült egyszer csak a gonosz tréfa. Ugyanis az egyik „angyal” éppen akkor tartotta, Nill Vitzus gépfűtő József nevű fia bundából ragasztott szakála alá az égő gyertyát, mikor éppen félre nézett és meggyújtotta. A szakál azonnal lángra lobbant és veszedelmesen égett. Rémülve kapkodtak most a gyerekek az égő szakál után, hogy letépjék Józsi társuk ajakáról, de mindemellett egész alsó ajaka összeégett. Most már valószínű, hogy ha ember lesz és szakált szeretne, hát bundából kell oda ragasztani, mert az égés következtében aligha fog szakála nőni.

— **(Mi okozza a holdujulást.)** Két fiatal ur ült 30-ikán este egyik kávéházban, élénk beszélgetésbe merülve. Egy harmadik fiatal urról beszéltek, a ki mindkettőjüknek igen jó ivó cimborája volt, de most kerüli őket, mintha csak valamivel megbántották volna. Rettenetesen haragszik mindkettőjükre, pedig még 23-ikán a legjobb barátok voltak egymással s mikor szerdán délután találkoztak vele, mogorva arccal, kidülesztett mellel lépett elöbük, épen úgy, mintha megsértették volna s felelősségre akarná őket vonni. S azóta úgy lépked, mint egy sértett oroszán, recsegő hangon beszél és minden szót úgy hangsúlyoz, mintha ágyugolyókat köpködné ki az ajkai közül. A mellett kipödrí a bajusztát, mintha ki akarná a mások szemét szurni a két hegyével; akkorákat lépked s dobbant minden lépésnél, mintha a tyukszemeit keresné embertársainak s karjaival úgy hadonászik, mintha

mindjárt nyakon akarná régi jó cimboráit teremteni. Szóval a két fiatal ur töprengve töprengett e változáson s végre is a holdujulást honstatálták az ő megváltozott cimborájuknál. Ekkor a fizető pincér, ki hátuk megett hallgatta töprengésüket, így szólt:

— Urak, én tudom, mi okozta e holdujulást! Nem más, mint a csillaghullás. Tegnap olvastam az újságban, hogy Pernyei Gábor urat kinevezték — tartalékos hadnagynak.

— **(Külföldiek nyilvántartása.)** 30 diki számunkban említettük, hogy a rendőrfőkapitányság nyilvántartási osztályában most foganatosítják a Pécsen lakó külföldiek összeírását. Ez ügyben szabályrendelete is van a városnak, mely a Pécs sz. kir. város területén tartózkodó külföldiek bejelentése és nyilvántartására vonatkozik, s melyet Pécs sz. kir. város törv. bizottsága 1890-ben, illetve 1891-ben fogadott el. A szabályrendeletnek tizenhat szakasza van, melyek közül első az, hogy a 24 órán túl megszálló külföldi a következő 24 óra alatt a rendőrkapitányságnál bejelentendő; valamint az eltávozásuk is az eltávozás után legkésőbb 48 óra alatt; és az ekként bejelentettekről a rendőrség nyilvántartást vezet. Ezen szabályrendeletbe ütköző kihágások elbírálására első fokulag a rendőrkapitányság, másodfokulag a városi tanács, harmadfokulag pedig a belügyminiszter illetékes és minden esetleges kihágás a legszigorúbban büntetettik. Ajánljuk e szabályrendelet betartását minden háztulajdonos, vendéglős, szállodás és gyártulajdonos figyelmébe, különösen most, mikor belügyminiszteri körrendelet folytán ez a szabályrendelet életbe lép január elsejével s az idegenek nyilvántartása foganatosítatik.

— **(A potyajegyek vége.)** Kormányparti lapok körében óriási konsternációt okozott ama legújabb keletű miniszteri rendelet, mely szerint elsejétől, az az újév napjától kezdve minden néven nevezendő vasuti szabadjegyek lefujtak. Ennélfogva egy rakás ugynevezett „lapunk barátja” jövőben kénytelen lesz megfizetni a billettárát, ha véletlenül egy kis szórakozási kirándulásra akar menni a fővárosba. Azonban mindjárt kész a vigasztalás, a mennyiben a kegyelmes ur kijelenti, hogy évi 150 frtokért I. oszt., évi 120 frtokért II. oszt. bérletjegyeket kaphatnak a sajtó munkásai az államvasutak összes vonalaira; ezekhez a jegyekhez azonban a jogosult arcképét kell odameiltékelni.

— **(Új hadosztályparancsnok.)** A 31. gyaloghadosztály parancsnokává Cibulka Hubert lovag, a 62. gyalogdandár parancsnoka neveztetett ki. A 31. gyaloghadosztályba tartoznak a 44. és 52. számú gyalogezredek is.

— **(Áthelyezések a közös hadseregben.)** A pécsi 52. számú gyalogezredből hadapród tiszthelyettesi ranggal áthelyeztettek Reich Milton a 68-ik, Jakab József a 62-ik, Eisler Miksa a 101-ik és Ziegler Ármán a 76-ik számú ezredekhez. A 44-ik számú gyalogezredből Jankovich Géza lett áthelyezve a 69-ik ezredhez szintén hadapród tiszthelyettesi rangfokozattal.

— **(Pályázatok.)** A pécsi kir. itélőtáblán egy irodatiszti állásra van pályázat hirdetve. Fizetés évi 800 frt és 245 frt lakáspénz. Kérvények két hét alatt adandók be. — A pécsi pénzügyigazgatóságnál pénzügyi fogalmazói állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt nyújtandók be. — A kaposvári pénzügyigazgatóság egy szolgai állásra pályázatot hirdet. Pályázók nyolc hét alatt adják be kérvényeiket a pénzügyigazgatósághoz.

— **(Az újévi csillaghullás.)** Az általános újévi katonai előléptetések alkalmával az 52-ik gyalogezredben hadapród tiszthelyettesek lettek a következő tartalékosok: Mayer Oszkár, Antal Géza, Jellenc József, Rásó Imre, Herczeg Hugó, Janisch Gyula. A 44-ik gyalogezredben pedig: Kaufmann Nándor, Littke Lőrinc, Weiss Ödön, Kepes Mór, Margittay Valér, Telegdy Kálmán és Közler Károly. Hadapród őrmesterek lettek az 52-ik gyalogezredben Balogh Ervin, Löffler Arthur, Steiner Ödön, Farkas Elek, Haffner Gyula, Erdélyi Sándor, Sánta Antal, Körmeny László, Széchy János, Viszlai Sándor, Kants Rudolf, Balogh János, Réthy Pál, Balassa Tihamér, Farkas László, Szabó István, Rösler Nándor, Rovák Imre, Horváth Kálmán, Narancsik Lajos, Gábor Albin és Erlich József. Végül a 44-ik számú gyalogezredben: Haass Lajos, Hinszky István, Ripssám Jakab, Simon József, Gauzer László, Inzelt Jenő, Putzer Lajos, Schulte Ferenc, Requinnyi Ede, Gruber Viktor, Cvingler Ferenc, Fonyó Jenő, Munk Lajos, Hauck Károly és Szondy Mátyás.

— **(Érdekes estélyek.)** A jótékony nőegylet az idei téli szezonban igen érdekeseknek ígérkező estélyeket szándékozik tartani. Ez estélyek az egylet hivatalos helyiségében (Deák-utca) lesznek a népkönyhájára, theával egybekötve. Beléptidij 1 korona. Az estélyeken mindenkor több helybeli hölgy és ur fog közreműködni felolvasás, ének és szavalattal. Az első ily estély folyó hó 12-én (vasárnap) tartatik s azon — mint értesültünk — az egyleti választmánynak közreműködésüket megígérték Kalmár Piroška és Schneider Istvánné urhölgyek, továbbá Nagy Géza dr. kir. alügyész, a felolvasást fog tartani. Kalmár Piroška, a mi kedves művésznőnk szavalattal, Schneider Istvánné urhölgy pedig énekeléssel fogja az estély közönségét gyönyörködtetni.

— **(Hisszékeny asszony.)** Valami Schmiedt Erzsébet, babarci illetőségű szegény paraszt asszony már régtől fogva kuporgatta össze filléreit, hogy rajtok Budapesten dolgozó fia számára — karácsonyra — egy kis „hazait” küldhessen. Egy napon beállit hozzá egy idegen ember, a ki budapesti munkásnak s fia ismerősének adta ki magát, s ajánlkozott arra, hogy ha volna valami küldeni valója fia számára, hát ő szívesen elviszi, mert ugyis Budapestre megy — mint mondta — a karácsonyi ünnepekre. — Az asszony megörül a kedvező alkalomnak, hamar összezsomagolta a fia számára küldendő holmit, a mely süteményekből, sültékből, s új ruhából állott. A szegény fiú azonban üthette a nyomát a karácsonyi ajándéknak, mert abból bizony ő neki nem jutott semmi. — Régi baja az már népünknek, hogy nagyon hiszékeny, no de fukar is — ott is a hol arra szükség nem volna. A nevezett asszony is, hogy csak szabadulhasson a portótól, hát az egész küldeménynek fizette meg az árát.

— **(Méhek által elriasztott tolvajok.)** A napokban ismeretlen tettesek feltörték Duna-Földváron az ujonnan ültetett „Paskum” szőlőkben 5 préházat s néhány csekély értékű tárgyat elvittek, miután értékesebb dolgokat s a mire legjobban szomjaztak — bort — nem találtak. E csalódásuk keserűségét megédesíteni akarván, felölték Névény Endrének a préhása mellett levő méhesét s a kasokból a mézet kivágták. Azonban ez sem sikerült nekik; a méhek alkalmasint protestáltak az éjjeli csendszavarás miatt s harcra keltek a tolvajokkal, kik otthagya a frissen metszett mézet, elmenekültek az apró, de nagyszámu ellenség szuró lándzsái elől. A méheken kívül a rendőrség is üldözi a tolvajokat. Így írja ezt dunaföldvári levelezőnk.

— **(Jótékonyág.)** Mint említettük is lapunk egyik közelebbi számában, a malom-utca 15. szám alatt levő Petőfi-vendéglőben Balkezesek klubja néven egy humánus kör alakult, mely rövid fennállása alatt is összegyűjtött 12 frt 05 krt, mely összegből karácsony ünnepére egy szegény iskolásfiút ruháztak fel a tagok. A humánus célú kör továbbra is fennmarad, s kik tagjai óhajtanak lenni, utbaigazításul szívesen szolgál Szabó Sándor a Petőfi vendéglő tulajdonosa. Megjegyzendő még, hogy a kör tagjainak nemes áldozatkészsége folytán felruházott iskolás fiút Buki Dezsőnek hívják, a IV. osztályba jár s apátlan árva gyermek.

— **(Polgármesterválasztás Kaposvárott.)** A lemondott Németh Ignác helyére 31-én választ Kaposvár város polgármestert. A polgármesteri állásra eleinte csak két pályázó volt: Németh István és dr. Kriszánich József; de az ellenzék egyik legutóbb tartott értekezletén szintén léptetett fel jelöltet Szabó Kálmán ügyvéd személyében. Így tehát e három pályázó közt fog megejtetni a választás, melyen a szavazatok igen kétes irányban fognak megoszolni s így a választás küzdelmes lesz.

— **(Már régen kellett volna.)** Mint értesülünk, a belügyminiszter egy a napokban leérkezett rendeletével nem hagyta jóvá a pécsvárosi színházi bizottság és Somogyi direktor közt a színházberletre vonatkozó szerződést s azt több pontjában kifogásolván, utasította a bizottságot, hogy érdekeinek és felügyeletijogának biztosítása céljából ama kifogásolt pontokat változtassa meg, illetve helyesbitse. Ezek a pontok pedig főképp a repertoárra, a színházi helyiségekre és a társulat tagjainak megválasztására vonatkosnak. — Bizony már régen kellett volna!

— **(Geberduszos nap.)** Ujév napján kilenc berugott polgárt kellett pártfogásába venni a rendőrségnek. Mind a kilenc a pálinkától jutott olyan állapotba, hogy hármat kórházba a kórházba, hármat a dutyiba és hármat haza a lakására kellett szállítani, a szerint a milyen fokban voltak bepálinkázva.

— **(Kéménytűz a kórházban.)** 1-én az esti órákban telefonon értesítette a kórházgondnok a tűzoltókat, hogy a kórház hátsó épületének egyik kéménye kigyuladt. Az értesítésre a tűzoltóság teljes felkészüléssel nyomban kirukkolt a helyszínére és a kigyuladt kéményt vizostrom alá fogva, a tüzet csakhamar eloltotta, a nélkül, hogy az valami nagyobb kárt tett volna. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

— **(Az adóprás szünetelése.)** Sok szegény szivéről ejti le a követ az a rendelet, a melyet a pénzügyminiszter legutóbb a pénzügyigazgatóságokhoz intézett. A miniszter ugyanis elrendeli, hogy az adóbehajtásokat január és február hónapban szüntessék be, mert az év e két hónapjában — tapasztalat szerint — az adóbehajtások eredménye oly gyöngye, hogy nem ér föl az exekuciók kiadásával. A rendelet nem szól a városokra, sőt a pénzügyminiszter itt erőlyesebb eszköz alkalmazását hagyja meg. Mint hírlík, Pécs városa is kapott ujévi ajándékba egy darab m. kir. végrehajtót — teljesen díjmentesen.

— **(III. Károly király vásár-tartási engedélye.)** A millenniumi országos bizottság legujabban megkereste a vármegyét, hogy a régi történelmi omlékek csoportjába a bizottság rendelkezésére bocsássa III. Károly király ama leiratát, melylyel az 1791. november 2-diki kelettel Pécs városának község számára a vásártartási engedélyt megadta. A megkeresésnek eleget teendő az értékes történelmi műbecsű okiratot legközelebb felkutatják a megye levéltárában és beküldik a bizottságnak.

— **(Nagy ékszerlopás.)** Kemfner Lipót borkereskedő nejenek ékszer-garnitúrájából 1-én reggelre valami a házi viszonyokkal ismerős tolvaj egy aranyórát elloptott. A kár mintegy 400 frtot kitesz. A tolvajt nyomozza a rendőrség.

— **(Az új kalendárium.)** A réginek áthúztuk az utolsó sorát, letéptük az utolsó lapját is, nézzük hát meg az újat, melynek 366 napra kiterjedő szereplése a mai nappal kezdődik. A babonás emberek legnagyobb rémületére első sorban is az ötlik szemünkbe, hogy pirossal nyomtatott nap összesen tizenhárom van az új esztendőben, a szintén pirossal nyomtatott vasárnapokat persze ide nem számítva. Szombatra, vagy hétfőre eső ünnepnap, amikor a városi ember egy kissé nagyobb kirándulást kockáztathatna meg az egymásután eső két pihenőnapra való figyelemmel, ebben az esztendőben édes kevés van. Januáriusban a Vizkereszt napja hétfőre esik, így tehát 5-én és 6-án két ünnepnapunk van. A husvét április 5-én és 6-án, a pünkösöd május 24 és 25 ikére esik, uniusban is lesz egy kettős ünnepünk, miután Péter és Pál napja hétfőre esik, ép így lesz augusztusban is, a hó 15-én és 16-án (Mária menybemenetele.) De aztán karácsonyig nem is lesz kettős ünnep, amde ez, miután péntekre és szombatra esik, három napos ünneppel kárpótol. Gyertyaszentelő és Mindenszentek napja vasárnap lesz, itt tehát vesszünk egy ünnepnapot, míg Sz. István napja csütörtökre esik.

— **(Az idegenek elszállásolása.)** A székes főváros ezredéves kiállítási bizottsága az idegeneknek és legfőképpen a vidékről feljövő látogatóknak olcsó elszállásolása céljából a főváros részéről átengedendő helyiségeknek olcsó vendégfogadószerű berendezésére nyilvános versenytárgyalást hirdetett. Az árlejtést a napokban tartották meg, s arra három ajánlat érkezett be. A legjutányosabb terv szerint a szobák három osztályzatba lesznek sorozva, teljesen ellátva mindenféle butorral s egyéb kellékekkel, a melyek csak a minőségben lesznek különbözök. Lesz a szobák csoportjában közös társalgó- és olvasóterem, telefon stb. Az I. osztályú szobák ára (egy ágygyal) naponként 70 kr., vendégágy 50 kr. A II. oszt. szoba ára 60 kr., vendégágy 40 kr. A III. oszt. szoba ára 50 kr., vendégágy 30 kr. Gyertyáért 10 kr. Értéktárgyak őrzéséért 10 kr. Összesen 500 szobát rendeztek be.

— **(Cigány statisztika.)** Érdekes és egyuttal közigazgatási szempontból hasznos munkát művelt az országos magyar királyi statisztikai hivatal, amidőn a magyar statisztikai közlemények legujabb köteteként közreadta a Magyarországon 1893. január 31-én végrehajtott cigány összeírás eredményeit. A műből, amely érdekes táblás ki-mutatásokban és grafikai táblázatokban bővelkedik, kiemeljük, hogy az összes cigányok száma 274,940; ennek majdnem $\frac{1}{10}$ -ed része állandóan letelepedett, mintegy $7\frac{1}{2}\%$ huza mosabb ideig egy helyen tartózkodó, míg a határozottan vándorcigányok száma 8938-at tesz. Az ország 12,643 községe közül 7962-ben van cigány, még pedig 2220-an állandóan letelepedve. Hitfelekezetre nézve a cigányok legnagyobb része római katolikus, (39.26%) nagy része görögkeleti, (26.81%) nagyrésze görög katolikus, (20.28%) 11.82% evan-gélikus református, míg a többi más felekezetek között oszlik meg. Anyanyelvre nézve legtöbb a magyar cigány (104.750), ennél kisebb a cigány-anyanyelvű cigányok száma (82.405); nagyobb számmal szerepelnek még az oláh cigányok (67.046), míg a többi cigány anyanyelve tót, szerb, német, ruthén, horvát és kis részben egyéb nyelvek. Olvasni, írni tud a hat éven felüli cigány lakosság-ból 60.21% a férfiak és 46.50% a nők közül; csak olvasni tud 1.90% a férfiak és

6.61% a nők közül. A foglalkozási statisztikából érdekesnek találjuk kiemelni, hogy van cigány zenetanár, tanító, segédjegyző, gyakornok, pénzügyigazgatósági díjnok, körjegyzői irnok és járásbírósi hivatalnok — igaz, hogy mindezekből csak egy-egy.

— **(A dombovári társaskör)** december hó 30-án tartotta meg évi rendközgyűlését, melyen a tisztikar választás is megejtetett. Megválasztottak — mint leves lezönk írja — elnöknek: Paál József, alelnöknek: Nyárádi Aladár, jegyzőnek: Pribay Ferenc, pénztárosnak: Pigmond Gyula, könyvtárosnak: Bors József, háznagynak: Szollás János. Választmányi tagok lettek: Dr. Kertész Lipót, Dr. Neumann Jónás, Schréter Károly, Lexa Zenó, Csery István, Dr. Rolf Aladár, Borócy Béla, Hainrickfi Adám. A következő lapok lettek a választmány által előfizetésre ajánlva: „Hazánk“, „Magyar Hirlap“, „Budapesti Hirlap“, „Magyarország“, „Pécsi Figyelő“, „Vasárnapi Ujság“, „Borsszem Jankó“, „Bolond Istók“, „Fliegende Blätter“, „Illustrierte Zeitung“, „Tolnavármegyei Közlöny“, „Somogy“. Végül a közgyűlés jegyzőkönyvileg nyilvánította, az év folyamán elhunyt Francis József, buzgó tagtársuk fölötti részvétét.

— **(Mi történt a nagy-bajomi vásáron?)** A nagy-bajomi vásáron az történt, hogy Székács György jákói lakos felhajtott oda egy lovat eladás végett. El is adta aztán egy embernek, kinek se a nevét, se a lakását nem tudja. Pedig erre lenne neki most szüksége, mert a vevőnek nem a megvett lovas passzusát, hanem egy másik lováról szóló passzust adott át s most van neki egy lova, a melyről nincs passzusa, s viszont van egy passzusa, a mihez meg nincsen — lova. A kaposvári szolgabíró útján kurrentáltatja most a káros az ismeretlen vevőt, hogy valahogy jóvátegye a kárt. a mi esett rajta a nagy-bajomi vásáron.

— **(Tolvaj halászlegény.)** Wiedermann Ádám, tolnai születésű halászlegény alig huszonegy éves léte már is a rossz utra tért, a mennyiben ellopta egyik társának az ünneplő ruháját s egyéb ingóságait s azzal megszökött. A szegzárdi kir. törvényszék most lopás büntette miatt köröz-teti a tolvaj halászlegényt, a ki közép-termetű, vöröshaju, himlőhelyes arcú ifju ember, s ha kézrekerül, tolvajlásaiért méltó büntetést fog majd kapni.

— **(Rossz világ.)** Rossz világ jár a hely és foglalkozás nélküli csavargókra. A rendőrség nem hagyja őket nyugodni ingyenes búvóhelyeiken, hanem felkutatja őket és aztán szépen beviszi sorban a dutyiba. Az éjjel megint ilyen csavargófogó razziát tartottak és tizenegy, tehát egy híján épen egy tucat foglalkozás és lakás nélküli csavargót szedtek össze, a kiket éjszakára a dutyiba vittek, onnan pedig a legközelebbi toloncszállító napon elexpediálják őket illetőségi helyükre, hogy ne veszélyeztessék itt Pécssett télviz idején a köz és vagyonbiztonságot.

— **(Köszgyűlés.)** Az „Első pécsi veterán és betegsegélyző egyesület“ f. hó 12-én (vasárnap) d. u. 3 órakor tartja, saját helyiségében (Tettye u. 6. sz.) XXI. évi rendes közgyűlését, melynek tárgysorozata a következő: 1. Elnöki jelentés. 2. Új tisztikar és választmány megválasztása a folyó évre. 3. A múlt évi számadások felülvizsgálására bizottság választása. 4. Esetleges indítványok. — Ezzel kapcsolatban megemlítjük a derék egylet amaz örvendetes haladását, hogy a beteg tagoknak nemcsak ingyen orvosgyógykezelést nyújt, de azokat gyógyszeres kiszolgáltatásában is részesíti.

— **(A korcsolyázó-egylet közgyűlése.)** A korcsolyázó-egylet alakuló és tisztújító közgyűlését f. hó 6-án (hétfőn) délután 3 órakor tartja az egyleti csarnokban.

(**Jóváhagyott alapszabályok**) A belügyminiszter a pécsi dalosegyesület és a német bolyi Kaszinó alapszabályait jóváhagyta.

(**Nincs pénze haza utasni.**) Szemrevaló menyecske Slavics Zsófi, zádkányi fiatal asszonyka, a ki — úgy látszik — megunta az urát és ott hagyva a faképnél, neki vágott a nagy világnak. Itt Pécsen azonban elfogyott a pénze, s az éjjel az őrájárat úgy találta meg egy kis kocsmában, hol éjjeli szállást sem akartak neki adni — előre való fizetés nélkül. A rendőrség előtt aztán megnyitotta a szívet és bevallott mindent, de oly szép könyörgőleg, hogy rendőreink azive megessett rajta és ma délelőtt kötött utlevelet adtak neki, hogy haza mehessen Zákányba — elbagyott férje karjai közé, a ki hogy mikép fogadja a megtért madarat, az már az ő és a menyecske privát dolga, a mit a diszkrétció tilt szellőztetnünk.

(**Elveszték.**) Bubreg Jakab mohácsi lakos nemrég egy lovat adott el Kovács József somberek lakosnak, azonban a lóról szóló lólevelet, mikor a vevő nevére átíratta, elvesztette. A mohácsi főszolgabíró most megsemmisítettnek jelenti ki az elvesztett lópasszust. Ugyanígy tesz a gyönki szolgabíró Mezei Pálné némedi lakosnak egy tehenéről elvesztett marhalevéllel is.

(**Károsok kerestetnek.**) Még a nyáron történt, hogy a Dráván egy hid építésénél alkalmazva volt munkásokat Dékány (Dörgő) József meglopota. Ugyanis a munkások lakásul szolgáló barakkban, mikor társai nem voltak bent, összeszedett minden elvihetőt és azzal megszökött. Mikor a csendőrség elfogta, találtak nála egész csomó ruha- és ágyneműt, a miket a barakkból lopott el. A pécsi kir. törvényszék az ősz végén tartotta meg a barakk tolvaja felett a végtárgyalást, a mikor is a meglopott munkások egy része, a kik a tárgyalásra megidézhetők voltak, az ellopott portékákat visszakapták; de egy másik résznek ellopott ruhaneműi még ma is a kir. törvényszéknél vannak letétbe helyezve. Ezek a károsok nem Magyarországra valók lévén s jelenlegi tartózkodási helyük ismeretlen volta miatt a tolvaj elfogatásáról és az ellopott tárgyak megkerüléséről nem voltak értesíthetők; most tehát a kir. törvényszék hivatalos uton a rendőri lapban hívja fel őket, hogy ellopott ruhaneműikért jelentkezzenek, mert ellenkező esetben azok el fognak árvereztetni. E károsok pedig a következők: Rosa Luigi, Chairini József, Tamburini Guiseppe, a kik olaszországi udinei illetőségűek; továbbá Gittner Károly és Pétek Alois, a kik Stájerországba, Pettauba valók s végre Strerát Ferenc, a ki krajnai potgoricai illetőségű.

Mulattató.

Heti krónika.

— Boldog új — ezer esztendő!

Ez volt e héten a — schlagwort, vagy ha úgy tetszik bonmot, a mit — hála Tóth Kálmán száztehetségű fiának, Tóth Béla efendinek — ma már magyarul is kifejezhetünk, így: szálló ige.

S szállt az ige szájról szájra, mert a mostani ujesztendő nagy napja nem újévet, de új ezresztendőt hozott a magyarra. Ezer esztendőt, — az ő sok ezrezer harcával, küzdelmével, és — hajh csak úgy ne lenne! nagyon is könnyen megolvasható örömeivel, áldásával.

Nem közönséges új évet, de új ezer esztendőt köszöntöttünk hát e hét szerdáján. Új ezresztendőt fent az ország fővárosában,

Budapesten; új ezresztendőt a kálvinista Rómában, Debrecenben és új ezresztendőt az ország legtöbb valamirevaló városában.

Pécs se maradt el az új ezer esztendő üdvözlésétől. Lobogó díszbe öltözött a város az új ezer évet meghozó új esztendő napjára, akár csak mikor a színház megnyitására érkezett minisztereket fogadtuk; a templomokban pedig ünnepies isteni tiszteleteket tartottak éppen úgy, mint mikor a poigári házasság beütése előtti napon isten pártfogását kérték a hívek számára liberális reformokkal szemben és — — De hát miért folytassam tovább? Még csak egy fia minisztert sem láttunk, aztán meg a liberális reformokba beletörődtek a férjhez menni vágyó leányok és házasodni óhajtó legények, — hát minek is lett volna a zászlódísz, meg az ünnepi istentiszteletek?!

Volt a rendes, megszokott, szürke új évünk, a milyen bármelyik ujesztendőt be szokott vezetni már évtizedek óta. Boldog újévet kívántunk egymásnak s ez elég volt; boldog újévet hadd kívánjon (és hadd csináljon) a hazának a Bánffy-kormány. És kívánt is, és csinált is, mert az új esztendő első két hónapjára nyugalomba küldte az adóvégrehajtókat. Hajh, jó népem, én népem, a kinek még az újévi gratulációk és ajándékok is eszedbe juttatják az adót; s még ez a szomorú újévi örömed se lehet teljes, mert ha csak falusi vagy, akkor nem háborgat ebben az esztendőben az adóvégrehajtó; s ha a városban lakol, most is a nyakadra küldik, no meg azután is, hogy di csértessek érte a kormány nagy neve, de magyarul!

A kormánynak különben örvendetes újévi meglepetéssel kedveskedett a pécsi kereskedelmi és iparkamara. Saját magát küldte be Lukács Dániel és Bánffy minisztereknek, hogy foglaltassák arany rámbába és akasztassák fel a minisztertanács nagy termében, — mert van végre egy kamara, a mely pártolja a kiegyezést és nem kívánja a kereskedelmi és ipari önállóságot az ezeregyedik esztendőbe lépő magyar nemzetnek. Hát ezt az újévi ajándékot kedvesen is fogadták Bánffy és compániái, s most azon törnek a fejüket, hogyan — hálálják meg. A hálás elismerés különben nem maradhat el egyetlen magyar ember részéről sem. Hiszen a mi kamaránk okos és előrelátó, józan és bölcs, s követvén Apponyit a békeajánlásban, megveti a harcias kedvű Ugron Gábort és a Nemtő szerepét akarja játszani a magyar kereskedelemmel és iparral szemben a millenniumra. Feltételeket alkot; ezekhez köti a kereskedelem és ipar virágzását s azt hiszi, hogy ha a Deák Ferenc csinálta kiegyezés immár harminc év óta nemhogy előbbre vitte volna, de akadályozta a magyar kereskedelmet és ipart a fejlődésében, most az ő feltételeivel az újabb megkötendő kiegyezési szerződés öt vagy tíz év alatt magas fokra emeli a kereskedelmet és ipart. S megilleti a hálás elismerés részünkről azért a nagy elszántságot, hogy szembe mert szállni a közvéleménnyel, szembe mert szállni azzal az örökerejű közmondással, hogy senki sem lehet próféta a maga hazájában.

Lám, féltek a közmondás erejétől, úgy német szocialista báró Hammerstein, mint a román nemzetiségi agitátor Lukácsiu. Az egyik ezért Athénbe, a másik Bukarestbe szökött. De megérdemelt sorukat még sem kerülhették el. A nemes báró közönséges tolonc-utlevéllel, masiroz haza, Németországba; az oláh „martir“ pedig szétrobbantotta a saját eszméinek propagandáját, a román nemzeti komitét és ellenségei kezére játszotta a véresszáju oláh kürtöt, a Tribunát.

Nem jó próféta szerepre vállalkozott különben a jó palóc, Mikszáth Kálmán

sem. Ez a nyugalomba vonult kitűnő humoristája az országnak, a ki tíres óráiban országgyűlési képviselő, különben pedig a Bánffy-kormány dicséretét sengi írásban és tarokk közben, vállalkozott ama prófétai szerepre, hogy minden idegen nyelvű magyar csemetét, különösen pedig Szvatopluk reményteljes utódait, megtanít magyarul. És beállítván a nők barátjához, gondör fűrtű Wlassich miniszterhez, s a következő párbeszédet folytatta vele.

— Kegyelmes uram, tudod-e, mi van a mellényzsebemben?

— Az órád, Kalmus... Ah, vagy igen; hónap vége lévén; tudom, tudom!..

És a kegyelmes ur a legkegyelmesebben mosolyogni méltóztatott a nagy palócra, a ki azonban büszkén vágta ki magát.

— Csalódlod, kegyelmes uram, igen csalódlod... Egy nagyon, akarom mondani, egy egész új magyar nép: a kis magyar honpolgár huszonnégy óra alatt!

Diktum faktum, a többi magától jött. De mert Mikszáth Kálmán a legújabb művében, a mely Társalgási leckék cím alatt jelent meg s a kultuszminiszterium újévi ajándéku minden néptanítónak és iskolás gyermeknek ingyen osztogatatta, átkozottul rossz humoristának, még rosszabb elbeszélőnek, igen rossz magyarnak, legrosszabb politikusnak s legeslegrosszabb tanférfiúnak mutatta be magát, hát a kritikának, mit újévi gratulációba kapott, nem örült meg se ő, se Wlassich miniszter, se a kormány.

A kormánynak különben másképp is rossz újéve volt. Valami Skrobanek nevű beámtér a miniszteriumban épen újév napjára vallotta be magáról, hogy — sikasztott munkát adott a törvény embereinek s rossz napot csinált a kormánynak. Különben derék becstületes ember ez a Skrobanek; még csak nem is próbálta meg, hogy Amerikába szökjék, mint a legtöbb kollegája!

Hát ilyen sok rossz újévi meglepetés után elkelt Bánffyéknál az újévi jó kívánság, mit a mamelukpárt tolmácsolt előttük, szájjal mondva, szivben nem érezve. Hiszen hány kormányt megratuláltak már a mamelukok, s mindnyája iránt oly dicsőségesen szép érzésekkel viseltettek volna, mint a hogy mondták, bizony-bizony minden mameluk Münnich Aurél térfogatához lenne testben hasonló s e nagy testben mind csupa sziv lenne, nem mint most — csupa has!

Tanulhatott volna Bánffy a mi polgármesterünktől. Elutazhatott volna Apanagyfaluba, mint Aidinger elutazott újév napjára Kozárra, legalább nem lett volna neki része — mondvasinált hűségekük nyilvántartásában.

Lám, a színészek nem igen traktálják hűségeskükkel a direktoraikat, a miért a millennium idejére facér állapotba, nem kért szabadságolásra akarják őket engedni az igazgatók. Van ezért harag és forrongás Thália papjai között, s már ez a harag egy nagyot pukkant is egy direktorral szemben. A mi színészeink kíváncsian várják, micsoda álláspontot foglal el ez ügyben Somogyi? De hiszen hiába várják, annak most sokkal nagyobb gondja van. Azon törni a fejét, hogy miért nem hagyta jóvá Percel Dezső a színházbérletre vonatkozó szerződését; mert olyan egyoldalú az a szerződés, akarom mondani, az a miniszter?!

Es most minden olvasónak boldog — új ezresztendőt!

Kövágó Óra.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

**A legszebb
meghívók,
tánczrendek,
eljegyzési,
esketési és
látogató jegyek
készítettnek**

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utcza sarkán.